

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202356
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7713202356.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcov: 1/ Y. V., nar. XX.X.XXXX, 2/ U. V., nar. X.X.XXXX a 3/ L. V., nar. XX.X.XXXX, všetci bytom v Y., Y. XXX, zastúpení JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Námestie Osloboditeľov 10 proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov z 23.11.2015 č.k. 14C/96/2013-429

rozhodol:

Výrok prvý uznesenia z 23.11.2015 č.k. 14C/96/2013-429 a od neho závislý výrok II. uznesenia Okresného súdu Trebišov z 27. mája 2020 č.k. 14C/96/2013-469 **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (v ďalšom „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) predmetným odvolaniami (žalobcov i žalovanej) napadnutým uznesením zastavil konanie o dovolaní odporcu, t.z. o dovolaní podanom žalovanou (výrok prvý) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok druhý).

2. V odôvodnení uviedol, že sa žalobcovia návrhom doručeným súdu dňa 13.2.2013 domáhali proti žalovanej nároku na náhradu škody na zdraví s príslušenstvom, a to každý zo žalobcov v 1. až 3. rade žiadal zaviazat' žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 100.000 eur s príslušenstvom a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Súd citujúc § 5 ods. 1 písm. a/, § 10 ods. 1, § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ako i citujúc znenie položky 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov odôvodnil, že výzvou z 24.9.2015 vyzval žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 18.396 eur v lehote 10 dní, ktorá bola doručená žalovanej 29.9.2015 a v ktorej zároveň žalovaná bola poučená o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote, pričom napriek uvedenému v určenej lehote súdny poplatok nezaplatila. Nakoľko súdny poplatok za dovolanie nebol uhradený, súd konanie o dovolaní žalovanej zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

3. Podaním doručeným 2.12.2015 podali proti výrokovej časti predmetného uznesenia, ktorou súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolanie žalobcovia. Odvolanie odôvodnili dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Namietli, že toto rozhodnutie je v rozpore s § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Z napadnutého rozhodnutia mali za zrejmé a preukázané, že zastavenie konania zavinila žalovaná, lebo v lehote nezaplatila súdny poplatok za podané dovolanie vo výške 18.396 eur. Poukázali na to, že sa k dovolaniu žalovanej vyjadrili listom zo 16.10.2015 a vyúčtovali si trovy dovolacieho konania v sume 1.066,95 eura. Navrhli, majú za to, že súd prvej inštancie dospel na

základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Podaním doručeným 7.12.2015 podala odvolanie proti predmetnému uzneseniu, a to proti obom jeho výrokom, žalovaná, a to v zmysle § 205 ods. 1 a § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p. Uviedla, že súd 24.9.2015 vyhotovil výzvu na zaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania ňou - žalovanou, ktorú prevzala 29.9.2015 a ktorej súčasťou bolo aj poučenie v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. a ktorou súdny poplatok bol vyrubený vo výške 18.396 eur s odôvodnením a poukazom na položku č. 7b písm. b/ v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Žalovaná namietla správnosť stanovenia výšky súdneho poplatku za dovolanie, čo uviedla, že zakladá nesprávnosť a zároveň predčasnosť rozhodnutia súdu o zastavení dovolacieho konania. Uviedla, že súd opomenul pri vyrubovaní súdneho poplatku vziať do úvahy súvisiace ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb., kde v zmysle týchto je horným stropom súdneho poplatku suma 16.596,50 eura, a preto nebolo možné žiadať od nej - žalovanej súdny poplatok za dovolanie 18.396 eur. Žiadala uznesenie zrušiť a súdny poplatok za úkon podaného dovolania vyrubiť plne v súlade so zákonom.

5. Žalobcovia na výzvu súdu s možnosťou vyjadriť sa k odvolaniu žalovanej v podaní doručenom 16.5.2016 uviedli, že považujú rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a zákonné. Nesúhlasili s dôvodom žalovanej, ktorým odôvodnila podané odvolanie a to, že horným stropom súdneho poplatku podľa zákona č. 71/1992 Zb. je suma 16.596,50 eura. Uviedli, že príloha sadzovníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Zb. pozná obmedzenia súdnych poplatkov, ale nie za návrh na začatie konania na ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy. Mali preto odvolanie žalovanej za nedôvodné.

6. Po predložení odvolaní žalobcov (ad 3. odôvodnenia) a žalovanej (ad 4. odôvodnenia) odvolaciemu súdu odvolací súd uznesením zo 14.8.2017 č.k. 5 Co/528/2016-448 vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom uznesení poukázal na možnosť súdu prvej inštancie aplikovať autoremedúru podľa § 376 CSP a aj čiastočne zmeniť alebo zrušiť uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ak odvolaniu v celom rozsahu vyhovie a z uznesenia nenadobudla doposiaľ práva iná osoba ako odvolateľ (bod 12. uznesenia) a zároveň pripomenul, že v konečnom rozhodnutí musí súd rozhodnúť o náhrade trov konania. Po preskúmaní odvolacích dôvodov mal za potrebné aplikovať § 376 a § 377 CSP a len potom po odôvodnení nového rozhodnutia o náhrade trov konania opätovne predložiť vec odvolaciemu súdu na vykonanie odvolacieho konania (bod 14. uznesenia).

7. Súd prvej inštancie uznesením z 24.6.2019 č.k. 14C/96/2013-452 rozhodol o nároku na náhradu trov konania, a to priznal nárok žalobcovi 1/ v plnom rozsahu z priznanej sumy 25.000 eur, žalobkyni 2/ v plnom rozsahu z priznanej sumy 30.000 eur a žalobkyni 3/ v plnom rozsahu z priznanej sumy 30.000 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2019.

8. Uznesením z 27.8.2019 č.k. 14C/96/2013-460 súd vyzval žalovanú, aby sa písomne v určenej lehote vyjadrila k vyjadreniu žalobcov k (jej) odvolaniu, ktoré bolo doručené súdu 16.5.2016.

9. Uznesením z 2.10.2019 č.k. 14C/96/2013-464 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ trovy konania vo výške 1.824,20 eura na účet ich právneho zástupcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.10.2019.

10. Uznesením z 27.5.2020 č.k. 14C/96/2013-469 súd prvej inštancie zrušil druhý výrok uznesenia Okresného súdu Trebišov 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 (výrok I.) a žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu (výrok II.), a to z odôvodnenia vyplýva, že posúdil odvolanie žalobcov proti predmetnému uzneseniu z 23.11.2015 a zistil, že sú naplnené zákonné podmienky na zrušenie druhého výroku uznesenia a jeho nahradenie novým výrokom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.6.2020.

11. Predkladacou správou z 9.7.2020 (č.l. 472) súd predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu voči uzneseniu č.k. 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 (č.l. 429), aj napriek tomu, že o odvolaní žalobcov (ale i žalovanej) proti druhému výroku predmetného uznesenia (ktorým súd

rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania) sám postupom podľa § 376 CSP právoplatne rozhodol uznesením z 27.5.2020 (č.l. 469).

Nepredložil však spis na rozhodnutie o odvolaní žalovanej voči tomuto uzneseniu č.k. 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 (č.l. 434), len o ktorom bolo potrebné rozhodnúť.

12. Po vrátení spisu odvolacím súdom späť súdu prvej inštancie, a to za účelom, aby tento súd predkladacou správou predložil spis na rozhodnutie o odvolaní žalovanej z 1.12.2015 proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo 7.12.2015 (č.l. 434), súd prvej inštancie predložil novou predkladacou správou tunajšiemu súdu spis na rozhodnutie o odvolaní žalobcov a žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 (č.l. 429).

13. Odvolací súd, pokiaľ bol predkladacou správou z 25.3.2021 vyhotovenou súdom prvej inštancie (č.l. 484) predložený „spis na rozhodnutie o odvolaní žalobcov a žalovanej“, opätovne konštatuje, že o odvolaní žalobcov, ktoré podali (len) proti druhému výroku uznesenia 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 (č.l. 429), ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, už rozhodol sám súd prvej inštancie postupom podľa § 376 CSP a to uznesením z 27.5.2020 č.k. 14C/96/2013-469 (č.l. 469), ktorého výrokom I. tento druhý výrok uznesenia 14C/96/2013-429 z 23.11.2015 zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.6.2020.

Odvolací súd preto o odvolaní žalobcov, o ktorom už bolo rozhodnuté, nerozhodoval.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného včas žalovanou ako oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania a viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho prvom doposiaľ neprávoplatnom výroku a zistiť, že nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na jeho zmenu, výrok uznesenia, ktorým súd konanie o dovolaní žalovanej zastavil, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Podľa § 6 ods. 2 veta tretia zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom v rozhodnom období (v čase podania dovolania), poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

16. Podľa položky 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb., je poplatok z návrhu na začatie konania na ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy 66 eur a 3% z výšky uplatnenej z nemajetkovej ujmy.

17. Podľa § 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb., v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní. To platí i pre dovolanie.

18. Podľa § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom v rozhodnom období, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a*) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

19. Podľa § 10 ods. 2 písm. e/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom v rozhodnom období, pre nezaplatenie poplatku prvostupňový súd konanie nezastaví, ak žiada zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave podľa tohto zákona.

20. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej o nesprávnom vyrubení súdneho poplatku odvolací súd len pre úplnosť uvádza, že poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku, pričom nejde o dvojnásobok len vo vzťahu k percentnej sadzbe (t.j. napríklad 2 x 3 % z poplatkového základu), ale aj vo vzťahu k najvyššej pevnej sadzbe (t.j. napríklad 2 x 16.596,50 eura). V tomto smere teda žalovaná nesprávnosť poplatku, tvrdiac, že horným stropom súdneho poplatku za dovolanie je suma 16.596,50 eura nesprávne namietala.

21. Avšak vzhľadom na vyššieuvedené, konkrétne vyššiecitované ustanovenie § 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb., v zmysle ktorého v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v dovolaní, bol podľa odvolacieho súdu súdny poplatok za dovolanie aj tak nesprávne vyrubený, keďže

ho súd prvej inštancie vyrubil z celého žalobcami 1/, 2/ a 3/ uplatneného nároku [jednotlivo každý z nich si nárokoval 100.000 eur, t.z. výšku súdneho poplatku z celého nároku $3 \times 66 \text{ eur} + 3 \times (3 \% \text{ zo } 100.000 \text{ eur} = 3.000 \text{ eur}) = 9.198 \text{ eur} \times 2 = 18.396 \text{ eur}$].

22. Podľa § 240 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, za účinnosti ktorého žalovaná dovolanie podala, platilo, že účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Aj keď teda Občiansky súdny poriadok priznával právo podať dovolanie účastníkovi konania bez jeho akéhokoľvek bližšieho vymedzenia (neobsahoval ustanovenie, ktoré by korešpondovalo s ustanovením § 424 CSP, podľa ktorého dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané), v súdnej praxi sa rešpektovalo R 50/1999, podľa ktorého znenia z účelu dovolania vyplýva, že toto právo (podať dovolanie) neprislúcha tomu účastníkovi, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Posúdenie otázky, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo v prospech, či neprospech účastníka, prislúcha dovolaciemu súdu.

23. V danom prípade dovolanie žalovanej smeruje proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/295/2014 zo 6.5.2015, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 14C/96/2013-222 z 10.12.2013. Z obsahu spisu je však zrejmé, že odvolací súd predmetným rozsudkom rozhodol tak o odvolaní žalobcov proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorých dovolanie smerovalo proti zamietavému výroku rozsudku (IV.) ako i rozhodol o odvolaní žalovanej, dovolanie ktorej smerovalo len proti výrokom I., II. a III., t.z. proti výrokom priznávajúcim žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v sume 25.000 eur žalobcovi 1/, v sume 30.000 eur žalobkyni 2/ a v sume 30.000 eur žalobkyni 3/. Odvolací súd má za to, že sporným nárokom z pohľadu žalovanej, t.j. vyznievajúcim v rozsudku odvolacieho súdu v jej neprospech ako zaviazanej osoby, a teda oprávňujúcim žalovanú na základe rozhodnutia odvolacieho súdu podať dovolanie, zostali len výroky I., II. a III. právoplatného rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, priznávajúce nárok žalobcom na zaplatenie nemajetkovej ujmy spolu 85.000 eur a zaväzujúce žalovanú na toto plnenie. T.j. základom poplatku za podané dovolanie je suma 85.000 eur (25.000 + 30.000 + 30.000), z ktorej sumy podľa pol. 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. je výška súdneho poplatku za dovolanie 5.496 eur [$3 \times 66 \text{ eur} + 3 \% \text{ z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy}$ a to jednotlivo každým zo žalobcov 1/ až 3/, t.z. (198 eur + 750 eur + 900 eur + 900 eur) x 2].

24. Súd prvej inštancie preto, ak žiadal zaplatenie poplatku za dovolanie od žalovanej vo výške 18.396 eur žiadal zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave zákona. Preto podľa § 10 ods. 2 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom v rozhodnom období, pre nezaplatenie tohto poplatku žalovanou súd nebol oprávnený konanie zastaviť.

25. Je teda zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým konanie o dovolaní žalovanej zastavil odporuje zákonu, a že súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a keďže tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalší postup.

26. V danom prípade od rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní napadnutom prvom výroku súdu prvej inštancie, ktorým súd zastavil konanie o dovolaní pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, je závislý výrok, ktorým súd rozhodol o trovách konania (dovolacieho) pôvodne tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo (výrok druhý).

Tento druhý výrok uznesenia, len proti ktorému výroku podali odvolanie žalobcovia (ale aj žalovaná, dovolanie ktorej smerovalo proti obojmu výrokom uznesenia súdu prvej inštancie), síce uznesením č.k. 14C/96/2013-469 z 27. mája 2020 vydaným podľa § 376 CSP zrušil sám súd prvej inštancie (výrok I.) a žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu (výrok II.), ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.6.2020, avšak rozhodnutie súdu o trovách dovolacieho konania bolo predčasné, nakoľko nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o zastavení dovolacieho konania.

Keďže sa jedná o závislý výrok (§ 379 písm. a/ CSP), ktorého obsah je viazaný na výrok o zastavení dovolacieho konania, s tým, že sám o sebe nemôže obstáť, odvolací súd v súvislosti so zrušením výroku o zastavení dovolacieho konania, zrušil i výrok II. uznesenia č.k. 14C/96/2013-469 z 27.5.2020, ktorým

súd prvej inštancie priznal žalobcom 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

27. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne vyzve žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v správnej výške (§ 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.), rešpektujúc pri vyrubení súdneho poplatku právny názor odvolacieho súdu a ďalší postup súd zvolí v závislosti od toho, či žalovaná súdny poplatok za dovolanie vyrubený v správnej výške zaplatí alebo aj nie. Ak žalovaná poplatok za dovolanie zaplatí, súd prvej inštancie zabezpečí úkony podľa § 436 CSP a podľa § 437 CSP po uplynutí lehôt podľa § 436 ods. 3 CSP predloží bezodkladne vec dovolaciemu súdu na rozhodnutie o dovolaní. Ak žalovaná súdny poplatok za dovolanie nezaplatí, bude dôvodný postup podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP bude povinný rozhodnúť súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. Pomer hlasov akým bolo rozhodnutie prijaté 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).